

rienne Jelved, hr. Eigil Andersen, fru Lotte Bundsgaard, hr. Troels Ravn og hr. Hüseyin Arac.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Fru Pia Kjærsgaard var jo meget begejstret og tilfreds med strukturreformen. Det er også det, hele vedtagelsesforslaget drejer sig om.

Jeg vil godt spørge om forholdet mellem strukturreformen og de dyreste sociale sager, altså de hjemløse, misbrugerne, de handicappede, de sindslidende osv.

Der har det indtil nu været sådan, at udgiften på dem var delt. Kommunerne betalte halvdel, og amtet betalte halvdel. Nu bliver det sådan, at kommunerne skal betale det hele under et loft på 800.000 kr., altså stort set hver eneste dyre socialsag.

Nu vil jeg godt stille et spørgsmål, som ikke er ledende: Tror fru Pia Kjærsgaard, at det bliver lettere, eller tror fru Pia Kjærsgaard, at det bliver sværere for det multihandicappede barn at få et tilbud, når kommunen fremover skal betale det fulde beløb? Jeg håber ikke, at det opleves som et ledende spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Nej, og jeg opfatter det heller ikke spor sarkastisk overhovedet, den stil lægger hr. Villy Søvnald jo aldrig nogen sinde for dagen.

Der er ingen tvivl om, at når Dansk Folkeparti sammen med regeringen har indgået den her strukturreform, hvor vi har været med hele vejen, er det selvfølgelig med et klart håb om at gøre det bedre for borgerne og ikke dårligere for borgerne.

Vi kan ikke se noget som helst problem i, at kommunerne får opgaven. Mange kommuner har i øvrigt allerede i dag opgaverne i forhold til folk, der på en eller anden måde er svagstillede i det danske samfund.

Nu forlader man altså amterne, og man overlader det til enten stat eller kommuner. Der har vi klart den opfattelse, at kommunerne vil kunne løfte opgaven. Netop fordi kommunerne er meget tættere på borgerne, end tilfældet har været før, så tror vi selvfølgelig på, at dem i vores samfund, der er svage, dem, der har behov for hjælp, naturligvis – ved at det overgår til kommunerne – måske i nogle tilfælde, og helst da, vil kunne få bedre hjælp end det, vi ser i dag.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Villy Søvnald for den anden og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er en naivitet, der næsten er til at græde over. Undskyld, vil jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, jeg hørte rigtigt, når fru Pia Kjærsgaard sagde, at når kommunerne bare er tæt nok på, så bliver opgaven løst godt. Det var konklusionen. Det betyder, at når syv kommuner i øjeblikket har rykket fra at yde rengøring på hjemmehjælpsområdet fra en gang om ugen til hver tredje uge, så er det det nærhedsprincip, som fru Pia Kjærsgaard hylder så hjerteligt, der virker.

Nu indfører man et incitament i de tunge socialsager, der betyder, at den kommune, der vedtager at give et ordentligt tilbud til det multihandicappede barn, skal betale det dobbelte.

Kl. 13.40

Jeg vil godt prøve at stille mit ledende spørgsmål igen: Er fru Pia Kjærsgaard også her så hamrende naiv, at hun forestiller sig, at det betyder, at de børn får de tilbud, de har fået indtil nu? I så fald tror jeg, at fru Pia Kjærsgaard er den eneste her i salen og i store dele af verden, der er af den overbevisning. Det er jo lysende vanvid, vil jeg sige til fru Pia Kjærsgaard.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Må jeg allerførst tage den problematik op, hr. Villy Søvnald rejste, for der var faktisk to spørgsmål i forhold til de syv kommuner, som heller ikke efter Dansk Folkepartis opfattelse varetager deres opgaver ordentligt over for de ældre.

Der er vi ikke så nonchalante, som jeg har hørt regeringen være i forhold til det. Der mener jeg absolut, at socialministeren har en opgave. Det er trods alt kun syv kommuner, men syv kommuner er syv for mange, og det er selvfølgelig totalt uacceptabelt. Sådan skal det ikke være. Den sag er vi i øvrigt gået videre med sammen med hr. Villy Søvnald, fordi vi ikke vil acceptere, at tingene er på den måde. Det skal klart opprioriteres.

Må jeg sige med hensyn til den anden del af hr. Villy Søvnalds spørgsmål: Man indgår ikke et forlig eller en aftale med den begrundelse, at det skal være dårligere for dem, der i forvejen er dårligt stillet i vores samfund af en eller anden årsag, naturligvis ikke. Vi har tillid til, at kom-